

POWAŻYĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (6), się (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *pochylone*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

inf poważyc się (4). ◇ *fut 3 sg* poważy się (3). ◇ *con 3 sg m* by się poważył (1).

Ośmielić się, spróbować, zaryzykować coś zrobić (8) :

poważyc się czego (6): A ktho fie nád rofkazanie Krolewfkie tego [*drukowania i przedawania księżek*] poważy/ then kłięgi thákowe co ich kolwiek będzie miał/ łtráci wšytki *GórnDworz kt*; gdzie fie kto ma czego wielkiego/ á niebełpiecznego ná woynie poważyc/ łławá łámá/ nie co inego/ mušy go ná tho podwiešć *GórnDworz G4, Bb6v; RejZwierc 76. Cf poważyc się czego w czym.*

poważyc się czego w czym (2): więc drugi trzeći/ dwudziełty proftak/ będzyc fie thez chciał tego [*lekceważenia rozkazań swych przełożonych*] w rzeczach wielkich poważyc/ áby iedno okazał rozum fwoy/ á władzą *GórnDworz L4v*; ktoć te⁶⁰ [*potwarzania*] waży fię w máłych rzeczách: poważy fię też pewnie y w wielkich *CzechEp 207.*

poważyc się dla czego (1): A nie ważąc iey [*krótkiej sławy*] ták bárzo: wielkie podobieńftwo/ iż fie też nie poważy ták wiele dla doftánia iey/ iáko ten/ kto iá zna dołkonále. *GórnDworz G5.*

cum inf (1): z iákąż śmiałością poważyc fię będzie mogł/ złorzeczyć człowiek śmiertelny y grzełzny bliźniemu fwoiemu łobie rownemu? *CzechEp 100.*

[Zwrot: »pracy się poważyc«: Przełtozemfzię chciał ty pracy powazicz bych yá mogł po Krzełfczyanfku wyłozicz *ArgWykład 41/87.*]

Szereg: »poważyc się albo pokusić się« (1): A fnadź nie máłz żadney niecnoty czegoby fie nędzny narod ludzki tym przypadkiem łprofnym zaráżony poważyc álbo fie ocz pokusić nie miał. *RejZwierc 76.*

Synonim: ośmielić się.

Formacje współrdzenne cf WAŻYĆ.